Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fiți gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIII nr. 13 (849) * joi 29 martie 1962 * 8 pagini 30 bani

Zi de sărbătoare

Încă de la începutul trimestrului II, noii purtători ai steluțelor roșii de la Școala de 8 ani nr. 5 din Lugoj și-au îndeplinit ultimele condiții pentru obținerea distincțiilor pionierești. Notele din catalog vorbesc despre dragostea cu care învață fiecare pionier. Totodată, pionierii au vizitat întreprinderile Filatura de Mătase, Întreprinderile textile, Fabrica „Mondial", Fabrica de pîine. Ei au vizitat, de asemenea, și noile construcții din oraș. Apoi și căsuțele pentru păsărele au fost terminate. Unele sînt așezate în pomii din curtea școlii, altele — în cei din parcul pe care-l îngrijesc. Antrenamente, întreceri sportive și... condiția de a arunca la țintă cu mingea de oină a fost și ea îndeplinită. Activitatea noilor purtători ai distincțiilor pionierești e bogată. Fiecare a plantat pomi, a efectuat peste 20 de ore de muncă patriotică la îngrijirea și înfrumusețarea școlii — precum și a parcului „George Enescu" pe care l-au curățat, săpînd și ronduri pentru flori. De asemenea, pregătind unele serbări pe care le-au dat la școală și la teatrul din oraș, ei au învățat cîntece și poezii despre patrie, partid și cîntece pionierești. Ceea ce este mai important însă, e faptul că și în continuare acești pionieri merg să planteze pomi laolaltă cu ceilalți, să îngrijească grădinițele din oraș.

Acum, în carnetul pionierului, în dreptul fiecărei condiții este trecut „îndeplinit".

În cadrul unei adunări festive, tovarășul Ion Nișu, muncitor fruntaș în producție la C.F.R. — invitat la această adunare — a prins pe bluzele albe a 22 pionieri, mult dorita steluță roșie!

RODICA ALBU

De vorbă cu utemistul Gheorghe Oprea, fruntaș în muncă.

Poezie, cîntec, joc

În sala de gimnastică a Școlii de 8 ani nr. 4 din Tîrgu Mureș, 150 de pionieri repetă un dans. Decorul: două corturi, închipuind un colț dintr-o tabără. Un gornist sună deșteptarea. Pionierii se trezesc, a început o zi de tabără, ultima din vacanță. E ziua focului de tabără și a serbării de adio. Bineînțeles, nu lipsesc din dans nici „somnoroșii" și nici pionierii care string vreascuri pentru focul de tabără. Dansul îi înfrățește pe micii pionieri. Melodiile vioaie, ritmul avîntat al copiilor prinși în vîrtejul jocului, totul evocă o minunată zi care, încununează un număr de zile nespus de frumoase, petrecute în tabăra pionierească.

...Așa am făcut cunoștință cu pionierii care cu cîteva zile în urmă, la concursul cultural-artistic, faza regională, au obținut premiul I pe regiune pentru frumoasa lor interpretare.

La această mare și tradițională sărbătoare a cîntecului și dansului au participat 2.500 de pionieri din întreaga regiune Mureș-Autonomă Maghiară. De la orele 9 la orele 17, zeci de formații artistice pionierești s-au perindat în fața juriului care, apreciind munca lor, le-a decernat premii valoroase.

De multă apreciere s-au bucurat corul Casei de copii din Cristuru Secuiesc, care a primit drept premiu un aparat de radio; pionierii Școlii de 8 ani nr. 10 din Tîrgu Mureș, pentru interpretarea piesei „Racheta", au fost, de asemenea, premiați. Fluierașii din Hudac, raionul Reghin au primit un aparat foto „Orizont"; cei 22 de pionieri din comuna Ocna de Jos, raionul Odorhei, pentru dansul cu temă „În pauză", au primit premiul II. Soliștii vocali Fazekaș Arpad, din Miercurea Ciuc, și surorile Covrig, din comuna Bozia, raionul Tîrnăveni, soliștii instrumentali Calapăr Ioan — raionul Tîrnăveni, Pop Eugen, Beldea Ioan raionul Reghin au încîntat spectatorii prin frumoasele lor melodii.

OANA MAGDU

În vizită la prieteni

Tovarășul Dumitru Burlacu, secretarul Comitetului U.T.M. de la Uzinele „Grivița Roșie" răspunde la întrebările oaspeților cu bucurie. Și el a fost pionier!

Mai întîi s-au oprit la sediul organizației de U.T.M. S-au uitat în jur emoționați. Cineva, cu glas cald, apropiat le-a spus:

— Poftiți! Fiți ca între prieteni.

Era tovarășul Dumitru Burlacu, secretarul Comitetului U.T.M. Și pionierii detașamentului 1 de la Școala de 8 ani nr. 114 din București s-au simțit la Uzinele „Grivița Roșie", într-adevăr, ca între prieteni. Niște prieteni mai mari! Ei le-au povestit cu căldură cum continuă Uniunea Tineretului Muncitor eroicele tradiții de luptă ale Uniunii Tineretului Comunist, care, educată și condusă de Partidul Comunist din Romînia a slujit cu abnegația și devotament cauza clasei muncitoare. Dar nu numai atît. Ei au mai aflat că fiecare utemist are datoria să lupte neobosit pentru traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului, să contribuie la construirea socialismului și comunismului. Și utemiștii, care i-au întîmpinat cu bucurie în mai toate secțiile uzinei, le-au arătat cum lucrează ei, cum se străduiesc să-și îndeplinească și să-și depășească sarcinile de plan.

Au vizitat mai toate secțiile uzinei, mai mult au fost însă oaspeții brigăzii de producție de la secția sudură. Comunistul Dumitru Peicu, responsabilul brigăzii le-a vorbit despre aportul pe care îl aduc utemiștii la bunul mers al brigăzii.

— Aici, la noi, la sudură, utemiștii se străduiesc să fie mereu în primele rînduri. Savu Marin, de exemplu, e fruntaș în producție lună de lună.

— De altfel, a intervenit tovarășul Burlacu, printre fruntași sînt mulți utemiști. Cazangiul Nicolae Zamfir, care a primit „Medalia muncii" pentru meritele sale în muncă, Gheorghe Marinescu, Ion Paraschiv, Gheorghe Oprea și încă... vreo 800 de utemiști. Da, nu vă mirați, mulți utemiști de la Uzinele „Grivița Roșie" se străduiesc să-și depășească mereu sarcinile de plan, învață la școala medie serală, își petrec timpul liber frumos și interesant.

Pionierii au ascultat cu interes. Apoi, mergînd spre poarta uzinei, s-au oprit un timp la bustul lui Vasile Roaită, au privit locul de unde a tras sirena în februarie 1933...

— Multe am învățat din vizita la Uzinele „Grivița Roșie", a spus Andronic Elena. Ea ne-a ajutat să cunoaștem aspecte din trecutul de luptă al U.T.C.-ului. Am văzut totodată că alături de comuniști, de ceilalți muncitori, utemiștii se străduiesc să traducă în fapte idealurile pentru care au luptat, sub conducerea partidului, utemiștii.

Ceva n-a spus Andronic Elena, și acest ceva vrem să-l adăugăm noi. Cea mai mare dorință a pionierilor detașamentului 1 este să devină asemenea utemiștilor. De aceea, la școală învață cu perseverență, în detașament organizează acțiuni interesante și folositoare, sînt printre primii la activitățile de folos patriotic. Așa se pregătesc ei să devină utemiști.

GETA COSTIN

Din viața pionierească

Recomandări pentru programele de activități pe luna aprilie

Peste cîteva zile se va termina vacanța de primăvară și vom începe trimestrul al treilea, ultimul din acest an școlar. În această perioadă toți pionierii trebuie să învețe cu perseverență pentru a obține rezultate bune, pentru a încheia anul școlar cu succes. De aceea este bine ca activele pionierești să controleze buna desfășurare a grupelor de intrajutorare, să extindă experiența lor pozitiva. Dar nu numai atît. Activele pionierești sînt acelea care, ori de cîte ori este nevoie, organizează în grupe sau detașament adunări în care se discută situația la învățătură, se iau măsuri pentru îmbunătățirea ei. Apoi activul pionieresc trebuie să mobilizeze pionierii și școlarii la orele de consultații. Se recomandă, de asemenea, să se organizeze adunări pe materii, mai ales la materiile mai grele. Adunările acestea trebuie organizate în așa fel, încît fiecare copil să-și completeze cunoștințele căpătate la predarea lecției respective. De pildă, matematica, fizica, chimia și gramatica limbii romîne sînt materii care dau mai mult de lucru unor elevi. La aceste obiecte este bine să organizați cu ajutorul tovarășului profesor de specialitate adunări unde să efectuați experiențe de laborator (chimie), să rezolvați probleme de algebră și geometrie (matematică). Iar la fizică, cei din clasa a VII-a pot face, de exemplu, experiențe în care să demonstreze probleme de acustică, optică și electricitate. La electricitate este bine ca acolo unde pionierii au vizitat o termo sau hidrocentrală să vorbească despre ele. De asemenea, se pot organiza adunări frumoase avînd ca temă semnele de punctuație în limba romînă. Bineînțeles, baza însușirii cunoștințelor rămîne *studiul individual*. Aici, rolul activelor pionierești este acela de a controla întocmirea și respectarea programului zilnic al fiecărui pionier.

La clasa a VII-a, în acest interval se poartă multe discuții despre meseria dragă, despre ce drum își va alege în viață, fiecare absolvent. În acest scop, o sarcină de seamă revine activului pionieresc în îndrumarea pionierilor spre acele profesiuni, cărora le poartă mai mult interes.

Pentru aceasta e bine să organizați adunări cu tema ca: „Mîndria de a face parte din rîndurile clasei muncitoare" (în acest scop veți invita la adunare, muncitori fruntași din diferite sectoare de muncă, foști pionieri, care să vă vorbească despre munca lor).

Pionierii de la sate vor invita la aceste adunări tractoriști, colectiviști fruntași din sectorul zootehnic, legumicol, pomicol, care le vor vorbi pionierilor despre munca lor, despre dezvoltarea G.A.C., despre ajutorul pe care îl pot da pionierii la G.A.C.

Tot pentru orientarea profesională este bine să organizați vizite în școli profesionale și școli profesionale de mecanici agricoli, fabrici, uzine — din localitățile voastre, precum și în G.A.S. și G.A.C.

Pentru că în această perioadă, mulți pionieri împlinesc vîrsta de 14 ani, activele pionierești trebuie să se ocupe de pregătirea celor mai buni pionieri pentru a deveni utemiști, să organizeze studierea statutului U.T.M., să organizeze vizite la casele memoriale ale partidului, să facă cunoscute pionierilor succesele în muncă ale oamenilor muncii din patria noastră. Pentru primirea în rîndurile U.T.M., acum în preajma celei de a 40-a aniversări a U.T.C., activele pionierești trebuie să-i recomande pe cei mai buni și activi pionieri, cărora să le explice că este o mare cinste pentru ei să pășească în rîndurile organizației revoluționare de tineret tocmai în pragul acestei glorioase aniversări.

În această lună, în unități sau detașamente, organizați șezători ale cîntecului și poeziei închinate aniversării U.T.C. Un astfel de program a publicat gazeta noastră în numărul său din 22 martie a.c.

Acțiunile patriotice de plantare a puieților și de colectare a fierului vechi trebuie continuate. În localitățile de șes, plantarea puieților este bine să se facă de-a lungul șoselelor. Este recomandabil ca pionierii din comunele vecine să pornească simultan plantarea puieților ajungînd în același timp la mijlocul drumului — așa cum ați citit, desigur, în *„Cravata roșie"* despre inițiativa pionierilor din Voinești.

Primăvara e anotimpul prielnic efectuării muncilor în seră, pe lotul școlar, pentru curățirea pomilor de cuiburile de omizi, pentru confecționarea căsuțelor pentru păsări. Lucrînd în sera gospodăriei colective, aveți posibilitatea să vă îmbogățiți cunoștințele despre regulile agrotehnice care trebuie folosite pentru obținerea celor mai frumoase rezultate. Pe lotul vostru școlar este bine să efectuați însămînțările. Nu uitați munca de cercetare științifică a culturilor specifice localității voastre. În acest fel, veți putea continua pregătirea pentru participarea la concursul pionieresc tradițional al micilor naturaliști.

Tot micii naturaliști trebuie să se ocupe, în această perioadă, de procurarea semințelor pentru viermii de mătase, de îngrijirea și curățirea camerelor unde vor crește viermii de mătase. Unitățile pionierești care au stupi este bine ca, ajutîndu-se de indicațiile publicate în „Scînteia pionierului", să înceapă lucrul în stupină.

Și pentru că tot primăvara este anotimpul cel mai frumos pentru organizarea excursiilor, drumețiilor, vizitelor în fabrici și uzine, la monumente și case memoriale, activul pionieresc trebuie să acorde sprijin detașamentelor în organizarea lor. În acest fel, veți realiza și trecerea unei condiții prevăzute pentru obținerea distincției pionierești.

Ce adunări sau șezători, puteți organiza în cursul lunii aprilie, prilejuite de date calendaristice?

La 22 aprilie se împlinesc 92 de ani de la nașterea marelui părinte al proletariatului din lumea întreagă, *Vladimir Ilici Lenin*. Activele pionierești vor organiza adunări în care vor evoca figura marelui Lenin.

După cum bine știți, la 30 aprilie se împlinesc 13 ani de la organizarea pe scară largă a mișcării pionierești din Republica Populară Romînă. Prin adunări, prin șezători, prin rezultate din ce în ce mai bune la învățătură, pionierii din țara întreagă vor sărbători această frumoasă aniversare a organizației de pionieri.

La 12 aprilie 1961, Uniunea Sovietică a lansat în Cosmos pentru prima dată în istoria omenirii, o navă avînd la bord un om — pe maiorul Iurii Gagarin — nava-satelit „Vastok-1" care a aterizat pe locul stabilit de pe teritoriul U.R.S.S. după 108 minute de zbor pe o orbită în jurul Pămîntului. Cu acest prilej puteți organiza o adunare în care să vorbiți despre această epocală cucerire a științei sovietice.

La 1 Mai poporul nostru va sărbători Ziua solidarității internaționale a oamenilor muncii. Și pionierii vor participa la această sărbătoare pentru care însă trebuie să se pregătească de pe acum. În acest scop veți învăța cîntece și poezii despre 1 Mai, veți organiza adunări pionierești la care să-i invitați și pe pionierii cei mici pentru a afla de la voi de ce sărbătoresc oamenii muncii ziua de 1 Mai. Și, bineînțeles, întîmpinarea sărbătorii trebuie să coincidă cu aspectul sărbătoresc al notelor voastre.

O dată cu sosirea primăverii au apărut și primele bărci pe luciul lacului Cișmigiu. Pionierii și elevii se bucură din plin de zilele însorite ale primăverii.

Din vacanță!

Din programul vacanței noastre vreau să-ți prezint, dragă redacție, numai cîteva acțiuni mai importante. Iată, de pildă, concursul cu tema „Să ne cunoaștem patria". Fiecare pionier trebuie să se pregătească bine pentru că mai toți vrem să cîștigăm.

Tot în vacanță, ne-am propus să strîngem 3.000 kg fier vechi și peste 200 kg maculatură.

Toate cîntecele și poeziile pe care le vom învăța în această perioadă le vom închina celei de-a 40-a aniversări a U.T.C.

MOIESE GH.
com. Ciupelnița, raionul Ploiești

Deși e primăvară, la noi este încă zăpadă. Într-o zi, un coleg a adus la școală un cal.

Am legat mai multe sănii una de alta, trase de același cal și am pornit într-o excursie în pădure. Fiind în ultima sanie, eu am căzut, am strigat la cei din față, convoiul s-a oprit, ne-a luat și pe noi și apoi tot împreună am pornit-o mai departe. Și tot așa, pe rînd, făcînd tumbe în zăpadă și chiuind, am ajuns în pădure. Apoi am pornit spre casă. Așa a început prima zi de vacanță!

GRAEF WALTER
comuna Turnișor, raionul Sibiu

• Pionierii din raionul 23 August, București, vor petrece împreună zilele vacanței de primăvară. Astfel 1.000 de pionieri și școlari din acest raion vor vizita Muzeul „Doftana" pentru a cunoaște diferite aspecte din lupta celor mai buni fii ai clasei muncitoare — comuniștii.

De asemenea, în excursia prin București organizată de pionierii acestui raion, vor fi vizitate Muzeul de Istorie a Partidului, fabricile și uzinele mai importante, șantierele de construcții, parcurile. Zilnic, împărțiți pe grupe, pionierii și școlarii vor merge la spectacolele Teatrului de copii și tineret, la Teatrul Țăndărică, la cinematograf. La sfîrșitul vacanței va avea loc frumosul Carnaval de la Casa de cultură a tineretului. Aici, pionierii și școlarii vor petrece o seară minunată.

Așa e în vacanță!

★

• Curînd, la 13 aprilie, gospodăria colectivă din comuna Gătaia, regiunea Banat serbează a zecea aniversare de la înființare. Pionierii de la școala medie din comună pregătesc cu această ocazie un frumos program artistic. Repetițiile sînt în toi. Echipa de dansuri repetă două jocuri noi. Recitatorii și-au învățat poeziile. Nici corul nu se lasă mai prejos. Vocile voioase ale pionierilor răsună pînă departe. Costea Elena este o bună solistă, cîntecele populare pe care le-a cîntat nu o dată în sala căminului cultural din sat au fost aplaudate cu multă căldură de spectatori. Elena pregătește un nou cîntec. Buda Adriana va recita o poezie despre viața nouă a satului. Printre cei care-și dau concursul la pregătirea programului artistic sînt și pionierii Buda Ecaterina, Popovici Lenuța, Blidaru Dorel, Raț Elena, Boboș Anica, Jurcă Mircea și mulți alții. Cu toții se pregătesc pentru sărbătoare. Pionierilor le e dragă gospodăria colectivă. Ea a adus în satul lor o viață nouă, luminoasă și îmbelșugată.

Pe adresa clasei a VII-a

Vă prezentăm o meserie minunată: mineritul

După ce laşi în urmă noile construcţii din oraş, şi îţi îndrepţi paşii pe şoseaua ce duce spre Satu Mare, ochii ţi se opresc asupra unei clădiri impunătoare. E clădirea grupului şcolar minier din oraş. Aici îşi desfăşoară activitatea trei şcoli: şcoala profesională de ucenici, şcoala pentru personal tehnic şi şcoala tehnică de maiştri.

Şcoala profesională de ucenici — despre care ne-am propus să vă vorbim astăzi — pregăteşte cadre calificate de mineri pentru exploatare, pentru prepararea minereurilor complexe, electricieni de mină etc. Majoritatea elevilor din şcoală sînt fii de mineri din localităţile din regiune. Se găsesc printre ei însă şi elevi din alte regiuni ale ţării, care au îndrăgit meseria de miner. Atanasiu Constantin a venit aici tocmai din Giurgiu, iar Caraman Dumitru de la Bucureşti.

În cei trei ani de şcoală, elevii împletesc studiul diferitelor obiecte de cultură generală, cu al acelora de specialitate. Pe lîngă limba romînă, istorie, matematica, elevii capătă cunoştinţe temeinice de fizică, chimie, mecanică, tehnologia metalelor neferoase etc. O mare importanţă se dă, de asemenea, îmbinării cunoştinţelor teoretice cu cele practice.

În cadrul atelierelor de pe lîngă şcoală sau la Întreprinderea minieră „Petre Gheorghe", elevii au posibilitatea de a pune în practică cele învăţate în şcoală. Există în holul şcolii, la intrare, o vitrină special amenajată, în care se pot vedea numeroase obiecte executate de elevi în cadrul orelor de atelier: lămpi de miner, ciocane de mină, vagonete, pompe de scos apă. Iar în dreptul lor numele unor elevi ca Atanasiu Constantin, Mezei Ştefan, Băboş Liviu şi Herţeg Avram — fruntaşi la învăţătură.

Paralel cu munca de învăţătură şi cu practica în producţie, elevii şcolii desfăşoară o bogată activitate cultural-artistică şi sportivă. Ansamblul şcolii — cor, echipă de dansuri, brigada de agitaţie — este des solicitat pe scenele din oraş şi regiune. Iar echipele de fotbal şi volei, obţin în întrecerile susţinute, numeroase succese, la fel ca şi la învăţătură.

În timpul vizitei în şcoală, am discutat cu mulţi dintre elevi. Utemiştii de azi, foşti pionieri ieri, au vorbit cu entuziasm despre meseria pentru care se pregătesc şi pe care au îndrăgit-o: **mineritul.**

★

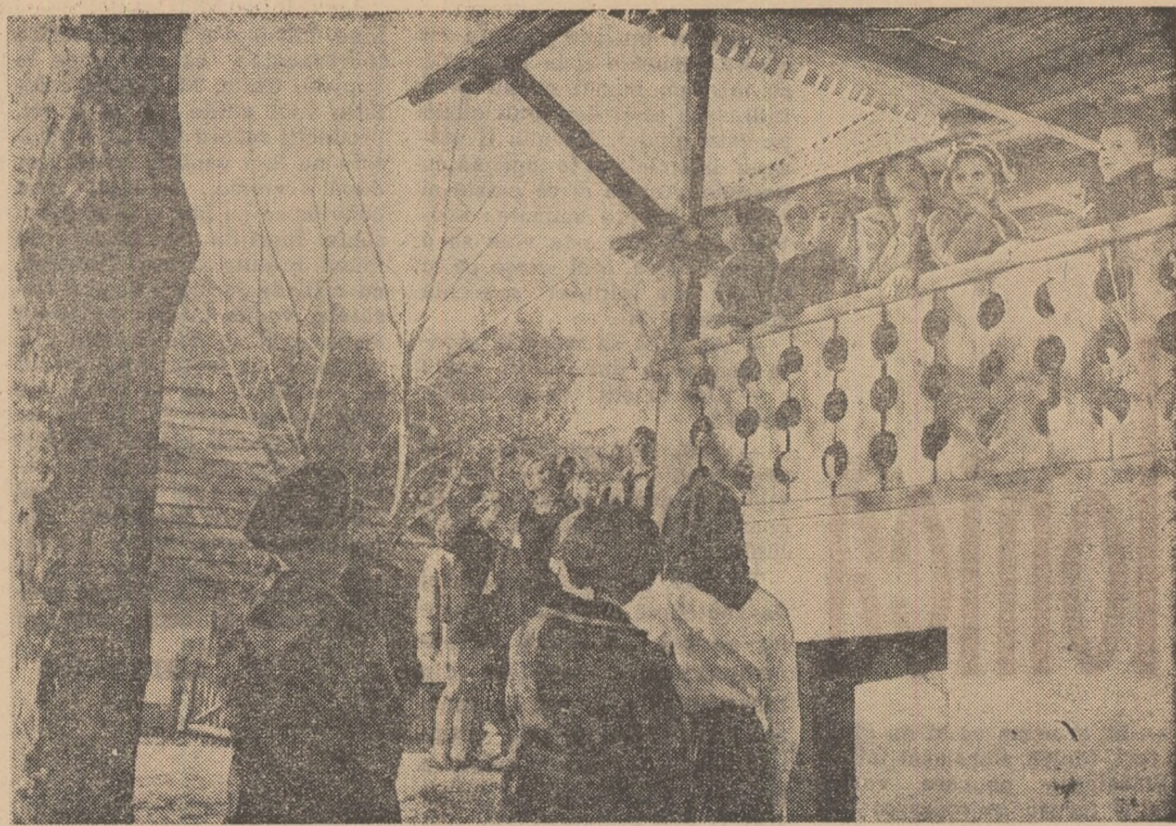
„Tot miner m-aş face"

— Cînd am fugit de la chiabur, după patru ani de slugăreală, aveam vreo 16 ani şi nu învăţasem decît două clase primare. Pe şantierul naţional de la Salva-Vişeu am deschis pentru prima dată ochii. Mai precis, mi i-a deschis un tovarăş mai în vîrstă. Era miner. În serile lungi de vară, după lucru, îmi vorbea despre noua viaţă care începuse să se construiască pe întreg cuprinsul ţării, despre frumuseţea meseriei de miner. Şi astfel, în 1950 m-am angajat la exploatarea minieră „7 Noiembrie" din comuna Nistru. Am parcurs întreg drumul de la muncitor necalificat, la ajutor de miner şi, în sfîrşit, la miner. În tot timpul acesta am învăţat. Am urmat şcoli de calificare şi paralel cu aceasta şcoala serală. Şi zău, tare mă bate gîndul, ca la toamnă să dau examen la şcoala de maiştri.

Mă uitam la tînărul din faţa mea, cu ochii albaştri, cu faţa ascuţită şi mă gîndeam la marea deosebire ce există între condiţiile pe care acest tînăr le-a avut la vîrsta voastră şi cele pe care le aveţi voi astăzi. La 12 ani s-a dus slugă la stăpîn, trebuia să-şi cîştige existenţa. Acum voi vă pregătiţi pentru drumul ce vă aşteaptă în viaţă. În curînd veţi termina clasa a VII-a. Ce meserie vă veţi alege? V-aţi gîndit la meseria de miner? Ce poate fi mai frumos decît să dai patriei cărbune, metale de tot soiul. Cu ele se alimentează uzinele, pornesc locomotivele, se construiesc maşini.

— Dacă acum m-aş apuca din nou să învăţ o meserie, a ţinut să mai adauge comunistul Ion Covaliuc, tot miner m-aş face.

R. ADRIAN

Pionierii Şcolii de 8 ani nr. 4 din Bucureşti au pornit în excursie. Unde sînt? Poate vizitează un sat din Bărăgan, poate unul din Deltă? Nu! Şi totuşi, da: ei sînt la... Muzeul Satului!

BUNICUŢA

La noi în cartier, pe strada Dunării la nr. 27 A locuieşte şi o bătrînă, Vasilica Orghidan. Noi îi spunem bunicuţa. Am aflat că a avut o mîndreţe de fecior, dar a căzut în lupta împotriva fascismului. Ea n-a rămas însă singură. Cînd ne întoarcem de la şcoală ne oprim şi o salutăm. Într-o zi, n-am mai văzut-o. Stătea în pat. Nu prea se simţea bine. Ciobanu Ioana a pornit în grabă la dispensar, Văleanu Emanuela şi cu mine am mai pus pe foc, am mai dereticat prin odaie, i-am făcut cumpărături. Aşa am îngrijit-o pe bunicuţa noastră pînă s-a însănătoşit.

Noi mergem şi o ajutăm pe bunicuţa noastră cu drag şi nu uităm că fiul ei şi-a dat viaţa pentru zdrobirea fascismului, pentru ca noi astăzi să avem o ţară liberă, să trăim fericiţi.

MIREA FLORENTINA
cl. a VI-a A,
Şcoala medie „Fraţii Buzeşti", Craiova

FLORILE RECUNOŞTINŢEI

Şcoala medie nr. 5 din Iaşi poartă numele eroului clasei muncitoare „Ilie Pintilie". Pionierii sînt mîndri de aceasta. De aceea, ei se străduiesc să cunoască multe amănunte din viaţa şi activitatea eroului, au luat în grijă Casa memorială „Ilie Pintilie". Anul acesta, cei care vor veni mai mult aici sînt pionierii detaşamentului claselor a V-a. De ce? Colectivul de conducere al unităţii a hotărît ca această sarcină de cinste să-i revină detaşamentului fruntaş. Iar pionierii fruntaşi, sînt ...cei dintr-a V-a!

Într-o dimineaţă, pe străzile Iaşului a apărut un grup de pionieri. Ungureanu Rodica, preşedinta detaşamentului, Stavler Neta, Sandu Valeria, Livadaru Iosif. Unii purtau sape, lopeţi, alţii aduseseră greble. Cu toţii însă mergeau în acelaşi loc: la Casa memorială „Ilie Pintilie". Aici, după ce au vizitat casa memorială încă o dată, după ce au cercetat fiecare lucru în parte, au curăţat grădina de ierburile uscate, au mai plantat stînjenei, şi au făcut ronduri pentru ca mai apoi să semene flori. Flori frumoase, care să vorbească tuturor celor care vizitează casa memorială, despre dragostea şi recunoştinţa pionierilor pentru cei care şi-au jertfit viaţa ca noi să avem astăzi o ţară liberă şi înfloritoare. Flori gingaşe şi frumoase! Florile recunoştinţei...

JOCURI PENTRU... EXCURSIONIŞTI

Pentru ca excursiile şi vizitele să aibă un caracter mai plăcut şi mai atractiv, e bine ca pe parcursul traseului să organizaţi diferite jocuri. Pe lîngă latura educativă, ele vor face ca drumul să fie mai puţin obositor, vor contribui la dezvoltarea atenţiei, a spiritului colectiv şi a imaginaţiei. Iată cîteva:

1). Înainte de a porni într-o vizită, indicăm pionierilor să fie atenţi pe unde trecem, iar la înapoiere le cerem să scrie pe o bucată de hîrtie pe lîngă ce întreprinderi, instituţii, fabrici, aşezăminte culturale etc. au trecut şi ce pot spune despre acestea. Dacă o uzină poartă numele unui erou al clasei muncitoare, pionierii să scrie cîteva cuvinte despre erou şi dacă mai avem în ţară uzine cu acelaşi profil etc. Concursul e individual. Cîştigă cel care a obţinut mai multe puncte.

2). Numim cîţiva pionieri mai mari care vor sta pe traseul de urmat, în posturi fixe. Aceştia vor avea misiunea să dea sarcini, dinainte stabilite, grupelor de pionieri care trec pe lîngă acel loc. De exemplu: să cînte un cîntec pioneresc, cineva să recite o anume poezie, grupa să transporte pe braţe un pionier... „accidentat", să escaladeze un zid etc. Pionierul din postul fix va aprecia cu note de la 5 la 10 felul cum grupa a efectuat cele indicate. Cîştigă grupa cu cel mai mare punctaj.

3). Pentru pionierii şi şcolarii mai mici (clasa I-a — a III-a) în timpul excursiei putem să le dăm diferite preocupări sub formă de întrecere, în raport cu terenul în care se desfăşoară excursia.

— Cine va culege cel mai frumos buchet de flori.

— Cine va găsi cea mai frumoasă piatră, cea mai rară plantă.

— Cine va prinde cel mai frumos fluture etc.

★

V-au plăcut? Scrieţi-ne cum le-aţi organizat, dacă mai doriţi şi alte jocuri asemănătoare.

Prof. N. CRAINIC

Ionică

— Ei, şi acum ce ai de gînd să faci, Ionică, flăcăiaşul tatii?

Flăcăiaşul, pe care vorba asta îl făcuse să roşească pînă-n vîrful urechilor, ştia ce rost are întrebarea tătîne-său. Şedeau amîndoi pe prispa casei. Era o seară caldă, de vară, cu văzduhul îmbălsămat de sinziene. O vreme, tată şi fecior tăcură, deşi aveau să-şi spună multe. Mai ales Ionică. De curînd absolvise cele 7 clase elementare. Ce avea să facă după aceea? Tocmai această mărturisire o aştepta taică-său. Hotărîrea de fapt era luată mai de mult: va urma o altă şcoală. Îi plăcuse să învețe, fusese un elev bun, iar ca pionier purtase cravata cu cinste. Plănuise şi la ce şcoală să meargă, numai că nu prea îndrăznea să-şi dea dintr-odată pe față gîndul. De mic îi plăceau animalele şi le îngrijea cu pasiune. Auzise el că există şi o ştiință despre animale: zootehnica. Ştiința asta voia să o capete Ionică. Mai aflase că la Găeşti s-a înființat o şcoală zootehnică. Şi...

— Aş vrea să merg la şcoala cea nouă din Găeşti, tată!

— Dar tu ştii ce se învață acolo?

— Ştiu... Şi-i spuse lui taică-său, dintr-o răsuflare, tot ce ştia şi ce dorea, iscodindu-i, cu coada ochiului, fața în lumina lunii...

Toamna, printre elevii clasei de zootehnie a Centrului şcolar agricol din Găeşti se număra şi Ionică Măndoiu din Mozăceni. Cu doi ani în urmă, absolvea şcoala printre fruntaşi. Utemistul Ion Măndoiu a mers acolo unde fusese repartizat: la G.A.S. Răteşti. Din prima zi a cerut să i se dea în grijă o grupă de vaci, dornic să pună îndată în practică cunoştințele căpătate la şcoală. Acum avea să fie pus la încercarea celui mai greu examen. Multe din vacile trecute în grupa lui erau socotite de alți îngrijitori că nu sînt bune de lapte. Dar tînărul nu s-a descurajat. A căutat să cunoască, studiind atent, fiecare animal în parte. După ce le-a cunoscut bine, într-o zi a luat o hotărîre îndrăzneață: să obțină de la Şopîrla, Ciuta, Malaca şi celelalte vaci aflate în grija lui, producții record de lapte. Multora nu le-a venit a crede. Dar după o vreme, oamenii s-au convins că nu fusese o lăudăroşenie. Îngrijite cu tragere de inimă, hrănite în mod ştiințific, cu rații de furaje potrivite fiecăreia, vacile lui Ion Măndoiu au început să dea drumul „izvoarelor" de lapte. Anul trecut el a obținut de la vacile pe care le îngrijeşte 36.500 litri de lapte, depăşind planul cu 6.200 de litri. Colegii, tinerii l-au ales să-i reprezinte la **concursul celor mai buni îngrijitori** din regiunea **Argeş**. Şi nu i-a fost de rîs. Ceasul pe care îl are la mînă l-a primit ca premiu tocmai la acest concurs!

I. STAVARUŞ

E în obiceiul pionierilor din comuna Ştefan Vodă, raionul Călăraşi, să dea ajutor în gospodăria colectivă din sat. Iată-i pe doi dintre ei adăpînd cu pricepere vițele.

Foto: GR. PREPELIȚĂ

Şi noi ajutăm gospodăria colectivă

Mîndrie

Gospodăria colectivă din satul nostru înfloreşte pe zi ce trece. E mîndria noastră, a tuturor. Ea ne-a adus belşugul în case şi noi, pionierii, ne ducem cu bucurie să dăm ajutor în colectivă.

O să arăt în scrisoare doar cîteva din realizările noastre în privința aceasta. De exemplu, am ajutat la alegerea porumbului pe calități şi la înlăturarea cocenilor de pe tarlaua ce urmează să fie însămînțată în curînd. A fost o muncă spornică, plăcută şi de aceea pionierii au lucrat cu multă însuflețire. Apoi, împreună cu pomicultorii din gospodărie, am participat la spoitul pomilor. Şi încă ceva: am plantat pe o bucată de teren mulți pomi fructiferi. Aici e... „livada pionierilor"! Aşa îi spune tot satul.

Pioniera SABĂU SILVIA
com. Supleacul de Tinca, reg. Crişana

La noi în sat

Gospodăria colectivă „Vasile Roaită" din comuna noastră se numără printre cele fruntaşe în regiune. Numeroase sînt construcțiile care s-au înălțat aci în ultimul timp. Astfel, s-au ridicat în ultimele luni un saivan, două grajduri, un atelier mecanic pentru reparat uneltele agricole din colectivă.

S-au construit, de asemenea, multe case noi, o şcoală modernă de 8 ani, un dispensar, o farmacie, precum şi un magazin universal.

Nu peste mult timp, comuna noastră va fi electrificată în întregime.

Pionierul TUFAR VASILE
comuna Dozeşti, regiunea Oltenia

Nu de mult, în ziua cînd întovărăşiții din satul Beclean, raionul Făgăraş şi-au unit forțele constituind Gospodăria agricolă colectivă „Înfrățirea", au avut o plăcută surpriză: la inaugurare, copiii din sat şi-au primit părinții la intrarea în sediul tinerei gospodării cu tradiționala pîine şi sare.

Foto: A. MIHAILOPOL

Şi el a fost pionier

Ne aflăm în secția de motoare Diesel de la Combinatul Metalurgic Reşița. Privirile îmi sînt atrase de agerimea cu care lucrează un strungar. Aflu că se numeşte Mircea Grecu. N-a împlinit încă 20 de ani. Deşi nou în uzină, tovarăşul Grecu e stimat şi apreciat de toți tovarăşii lui de muncă. Secretul? Lucrul făcut de el este întotdeauna de mare precizie!

— De mic mi-a plăcut mecanica, electricitatea. Eram încă pionier cînd începusem să lucrez diferite instalații electrice. Cînd am terminat şcoala elementară, m-am înscris la şcoala profesională de pe lîngă Combinatul Metalurgic din Reşița. Anul trecut am absolvit şcoala, am primit diploma de muncitor calificat. O mare bucurie am simțit cînd m-am întors printre tovarăşii unde am făcut practica, în secția de motoare Diesel.

Multe lucruri interesante despre activitatea sa ne-a povestit prietenul nostru Mircea Grecu. Dar mai multe am aflat despre el de la tovarăşii lui de muncă. În şcoala profesională Grecu a fost printre elevii fruntaşi la învățătură, cum, de altfel, a fost şi cînd purta cravata roşie. A fost secretarul organizației U.T.M. de an şi membru în comitetul U.T.M. pe grupul şcolar de pe lîngă Combinatul Metalurgic Reşița.

— Altceva, ce ne mai puteți spune, l-am întrebat.

— Ce să mai spun, avem condiții minunate de muncă. Cei mai mulți dintre muncitorii secției noastre sînt tineri. Împreună cu utemiştii din sectorul maşini, al căror secretar de U.T.M. sînt, am obținut succese frumoase atît în producție cît şi în activitățile cultural-artistice şi de muncă patriotică. Un eveniment de neuitat în viața mea a fost clipa cînd am fost primit candidat de partid. Şi încă o bucurie: împreună cu peste 700 de tineri muncitori din combinat urmez mai departe cursurile şcolii medii serale. Visurile noastre cele mai îndrăzneţe devin realitate. Vreau ca atunci cînd termin şcoala medie să dau examen de admitere la Politehnică. Matematica şi fizica mă pasionează, iar mecanica este atît de... frumoasă!

M. NEGREA

CE AR ADUCE DEZARMAREA

De pe urma războaielor, a fabricării obuzelor şi rachetelor, a avioanelor şi a prafului de puşcă, n-au de cîştigat decît marile monopoluri americane, vest-germane, engleze, franceze... capitaliştii!

Popoarele ţărilor socialiste, care doresc să construiască în linişte un viitor fericit, oamenii simpli de pe glob nu vor război. Lor, războiul le aduce numai moarte, distrugere, lacrimi.

Iată de ce tocmai Guvernul Sovietic a fost acela care a propus dezarmarea generală şi totală — pentru că U.R.S.S., cea mai înaintată ţară din lume, care înalţă grandioasele construcţii ale comunismului, doreşte să trăiască în pace şi linişte cu toate popoarele. U.R.S.S. propune dezarmarea generală şi totală nu pentru că ar fi slabă, s-ar teme de capitalişti, ci pentru că oamenii sovietici sînt animaţi de cel mai puternic umanism, umanismul comunist. U.R.S.S. a trecut prin două războaie pustiitoare şi nu doreşte ca omenirea să mai îndure ororile unui nou război, sau orgiile unui război atomic. În nenumăratele cuvîntări şi scrisori ale tovarăşului Hruşciov, adresate diferitelor organizaţii internaţionale sau şefilor de state capitaliste, s-a arătat deosebit de clar că de-a lungul istoriei — războaiele au adus omului simplu numai pîrjol şi moarte, pe cînd dezarmarea generală şi totală ar aduce pentru prima dată omenirii, pacea veşnică; iar uriaşele sume de bani ce se cheltuiesc pentru arme, ar putea fi cheltuite pentru propăşirea popoarelor din ţările slab dezvoltate, pentru îmbunătăţirea traiului oamenilor muncii din ţările capitaliste, pentru viaţa omului, pentru binele lui.

Zilele acestea, la Geneva s-a întîlnit Comitetul celor 18 state pentru dezarmare, din care face parte şi ţara noastră. Prin glasul ministrului de externe, tovarăşul Corneliu Mănescu, poporul nostru, iubitor de pace, a cerut adoptarea propunerii U.R.S.S. de dezarmare generală şi totală, a cerut încheierea neîntîrziată a unui acord de încetare a experienţelor cu arma nucleară, propuneri împotriva cărora se pronunţă imperialiştii.

Dacă s-ar face dezarmarea generală şi totală, iată, copii, cam ce ar avea de cîştigat popoarele:

- Cu 120 miliarde de dolari cît cheltuieşte întreaga lume, anual pentru înarmare, s-ar putea construi:

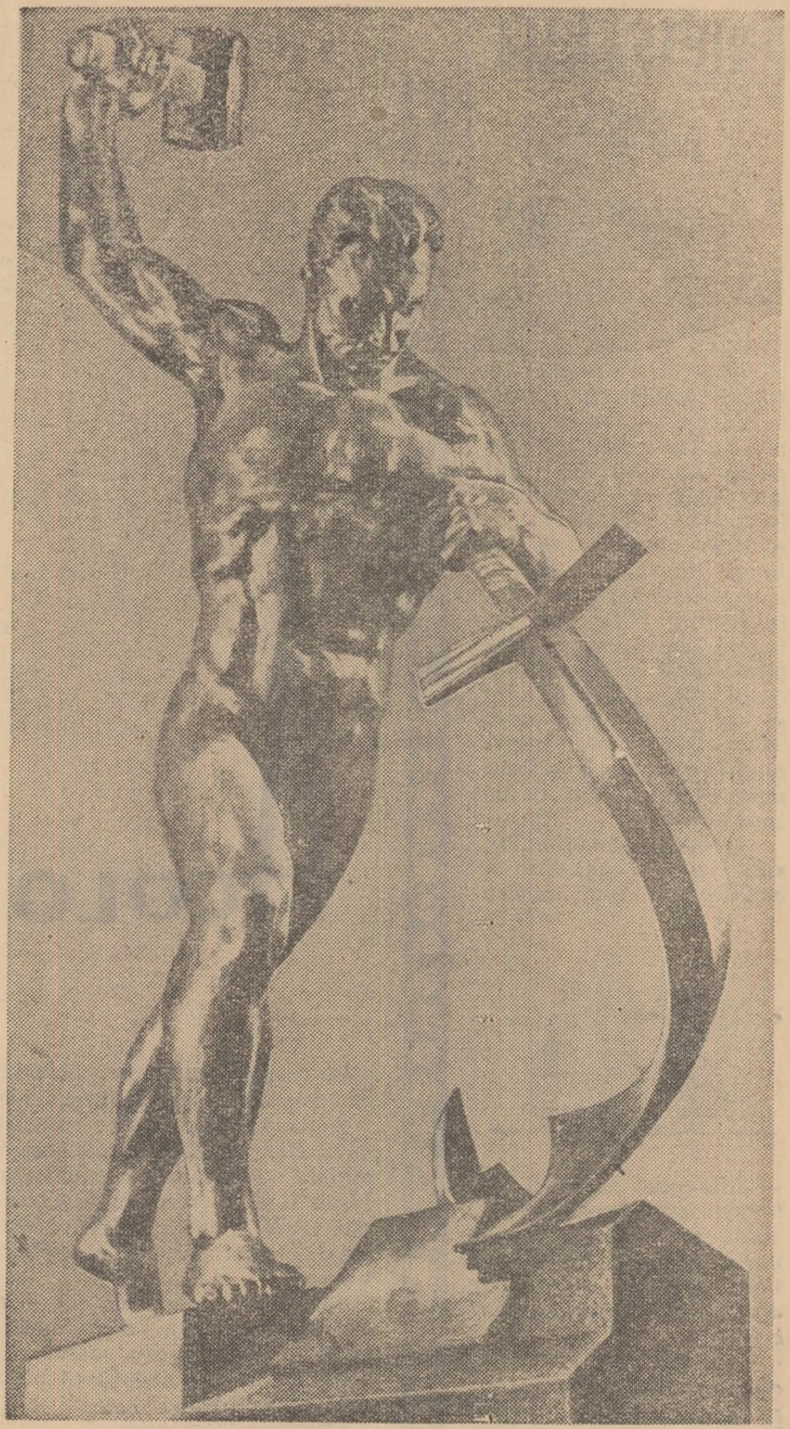
12 milioane locuinţe.
60 mii şcoli.
12 mii spitale.
300 termocentrale a cîte 120.000 k.W. fiecare.

- Dacă numai a 10-a parte din suma cheltuită azi pentru arme, s-ar aloca pentru construcţii paşnice în ţările slab dezvoltate, s-ar putea ridica vreo 20 de combinate metalurgice ca cel construit cu ajutorul U.R.S.S. la Bhilai (India) şi 10 baraje mari ca cel construit tot cu ajutorul U.R.S.S. la Assuan (Republica Arabă Unită).

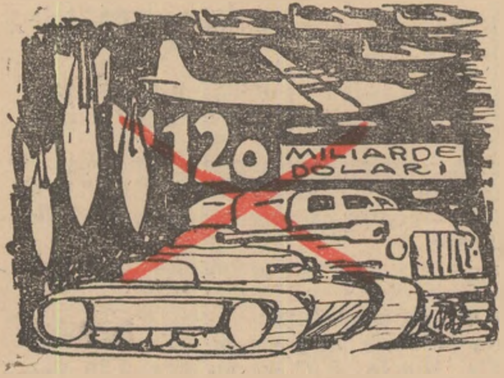
- Din 1914 omenirea a cheltuit pentru arme sau a păgubit în urma războaielor, aproximativ 3.000 de miliarde dolari — sumă care dacă ar fi fost întrebuinţată pentru ajutorarea ţărilor slab dezvoltate economic, populaţia Asiei, Africii şi Americii Latine ar avea azi acelaşi nivel de trai cu cea din Europa Occidentală.

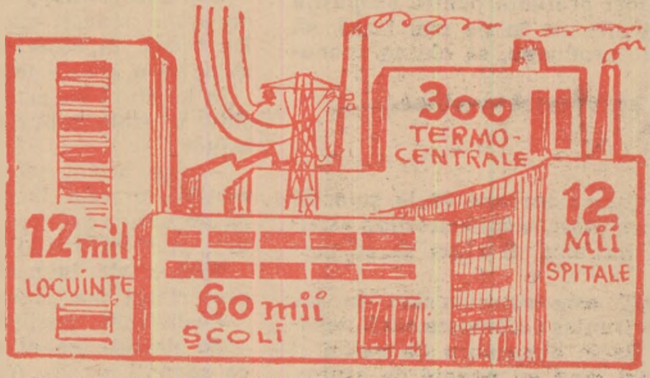
- Unii economişti americani au calculat că încetarea cursei înarmărilor şi dezvoltarea industriei de pace, ar da de lucru la 13 milioane de muncitori americani, ceea ce ar lichida şomajul.

- Dacă numai o parte a cheltuielilor militare — a 10-a parte, să zicem — ar fi folosite pentru propăşirea uriaşelor regiuni slab dezvoltate din lume, atunci foametea, bolile şi analfabetismul din aceste regiuni ar fi lichidate în 20 de ani.

„SĂ PREFACEM SPADELE ÎN PLUGURI" — operă a sculptorului sovietic E. VUCETICI, dăruită Organizaţiei Naţiunilor Unite de către guvernul U.R.S.S., ca simbol al năzuinţei tuturor popoarelor spre dezarmare generală şi totală.

AL VIII-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor

Anul acesta, tineretul iubitor de pace de pe toate continentele va fi părtaş la o mare sărbătoare: **cel de-al VIII-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor**, care se va desfăşura între **28 iulie — 5 august** la **Helsinki**.

Avioanele, vapoarele, trenurile ce vor sosi cu acest prilej în „Ţara celor o mie de lacuri", cum i se mai spune Finlandei — ţara gazdă, vor aduce tineri din cele mai îndepărtate colţuri ale lumii: din Japonia şi Australia, din Cuba şi Liban, din Uniunea Sovietică şi Statele Unite ale Americii, din Ghana şi R.P. Romînă, din Franţa şi Brazilia, din Sudan şi Argentina, de pe toate meridianele. Se prevede participarea a 15.000 de tineri şi studenţi din toate ţările de pe glob. Ei îşi vor uni glasurile împotriva războiului, pentru ca înaripatele cîntece ale tinereţii să fluture pe buzele tuturor, pentru ca în lume să triumfe pacea.

Deşi mai sînt cîteva luni pînă la deschiderea Festivalului, pregătirile pentru acest eveniment măreţ al tinereţii au şi început. Consiliul Mondial al Păcii în colaborare cu Comitetul internaţional de pregătire a celui de-al VIII-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor a hotărît organizarea unui concurs internaţional de fotografii avînd ca temă viaţa şi preocupările tineretului. Cele mai bune fotografii vor figura în cadrul unei expoziţii ce se va deschide la 5 august la Helsinki.

Dar nu numai tineretul, ci şi copiii vor fi prezenţi la Festival: sub lozinca **„Prietenie între popoare"**, în zilele Festivalului se va deschide o expoziţie internaţională de desene **ale** copiilor — iar cele **mai** bune lucrări vor fi distinse **cu** 5 medalii de aur şi 15 premii întîi.

Tema concursului o cunoaşteţi — „Prietenia între popoare".

Al. D. V.

VÎNZATORUL DE ZIARE

E un băiat ca voi. Vioi, uneori pus pe glume...

Trăieşte în oraşul australian Perth.

Tatăl şi mama — şomeri. Lucrează cu ziua pe unde apucă şi ei cîte ceva de lucru.

Şi tare greu se mai găseşte de lucru în Australia! Şomerii sînt mulţi — iar de lucru nu se găseşte.

Totuşi, ca să trăieşti, fie şi de la o zi la alta, trebuie să mănînci. Cît de puţin, o bucată de pîine — dar trebuie să mănînci.

Spuneam mai sus că băieţelul din fotografie e la fel ca voi: vioi, uneori pus pe glume... Ceasurile de răgaz însă, cînd lui îi este permis să glumească, să zburde, să se joace, sînt atît de puţine!

Băieţelul — are 11 ani — la vîrsta lui ar trebui să fie la şcoală, dar trebuie să muncească. Vinde ziare. Un ziar — un bănuţ în punga lui. Şi trebuie să vîndă multe, foarte multe ziare ca să poată să cîştige şi el hrana pe-o zi...

Ziarul apare în zori. El trebuie să dea fuga, să prindă de la tipografie un braţ bun de ziare şi apoi... Abia apoi începe truda. Trebuie să alerge zeci de kilometri prin oraş, din stradă în stradă, din cafenea în cafenea...

— Ziare!... Ziare... „Daily News"!... A apărut „Daily News"!... Tîrziu, cînd ziarele au fost vîndute, se-ntoarce acasă, frînt. Dă banii mamei să cumpere de mîncare cu ei. Şi se culcă frînt de oboseală pe patul din camera sărăcăcioasă...,

Glume?... mici zburdălnicii copilăreşti? Au rămas parcă departe, în urmă. Micul vînzător de ziare a îmbătrînit la 11 ani. Şi creşte, fără să ştie să desluşească scrisul din ziarele pe care le vinde, neştiutor de carte...

E viaţa pe care lumea hidă a capitalismului o sorteşte fiilor de oameni ai muncii din toate ţările în care împărăţesc stăpînii sacilor cu aur.

ST. Z.

CÎND TE CULCI PE-O URECHE

Cu mîinile înfipte pînă la cot în buzunare, iese, fluierînd, pe uşă. Se uită pe uliţă. în dreapta, în stînga. Nimic. Nu zăreşti pe nimeni la ora asta. Ba nu. uite colea, într-o curte, un grup de copii mici. O clipă, se opreşte în loc. Se gîndeşte la colegii de clasă: „S-au înfundat în casă Mult o mai tărăgănează cu făcutul lecţiilor!" Dă să se întoarcă înapoi, dar se răsgîndeşte şi păşeşte hotărît în mijlocul picilor care se tot războiesc cu-o minge dezumflată, încercînd s-o treacă printre două căciuli ce ţin loc de „poartă".

— Nu aşa, bă, ţîncilor, zice Nae — căci Nae îl cheamă pe eroul nostru

— uite cum se dă... Şi loveşte cu putere mingea. Apoi, scoţînd din buzunar o monedă de 25 de bani, adaugă: cine ştie dintre voi să arunce cu banul?

Cum cei mici nu-i mai dau atenţie şi-şi reîncep jocul cu mingea, Nae le întoarce plictisit spatele îndreptîndu-se în sus, pe uliţă.

★

Adunarea de detaşament în care s-a discutat situaţia la învăţătură s-a terminat. Roşu ca sfecla,

Mihăilă Nae a ieşit din clasă cu capul în pămînt. Aveau dreptate să-l critice. Pe primul trimestru se număra printre cei care aveau note de 7,8,9 şi chiar 10 — elevi fruntaşi ca Toma Mircea, Ştefan Mioara, Scutaru Constantin, Iordache Geta. Pe trimestrul doi s-a lăsat însă pe tînjeală, l-au preocupat mai mult fotbalul

şi, nu vă miraţi... rişca. „Norocul" însă i-a adus note mici, gravitînd în jurul lui 5 şi, bineînţeles, critica întemeiată a colegilor lui de la Şcoala de 8 ani din Măicăneşti, raionul Brăila. De, aşa se întîmplă cînd te culci pe-o ureche...

Dar timpul nu-i pierdut, vine trimestrul al treilea şi, învăţînd mai serios, poate reveni în rîndul fruntaşilor.

Ei, ce zici, Năică?

Aşteptăm pe viitor veşti bune de la tine!

AL. DINU IFRIM

ACOLO UNDE SE FABRICĂ INIMA TRACTORULUI

În creierul munţilor, în minunatul decor al Sinaiei, te surprind parcă liniile severe ale halelor uzinei.

Aici se fabrică multe soiuri de piese necesare maşinilor agricole. Dar, ceea ce e mai important, e că aci se construieşte cu migală „inima tractorului": pompa de injecţie. Alcătuită din piese fine, lucrate cu precizie de microni[1]), pompa de injecţie era importată, cu ani în urmă, din străinătate. Azi ea este un produs romînesc, care se bucură de multă apreciere şi peste hotare.

Minunaţii oameni de aci — muncitorii, inginerii, tehnicienii — au izbutit, în anii de cînd uzina a fost profilată pentru scopurile ei de azi, să dea produse de calitate din ce în ce mai bună, să realizeze şi să depăşească planul de producţie, să obţină economii însemnate.

Despre aceşti oameni minunaţi aş vrea să vorbesc.

Chipuri de comunişti

În fabrică lucrează foarte mulţi tineri: aproape 70 la sută. Ei se bucură de grija părintească a maiştrilor, a muncitorilor vîrstnici, a membrilor de partid care-i îndrumă, îi ajută să se perfecţioneze.

Ion Baciu, de la secţia „Elemenţi" este binecunoscut în fabrică. În primul rînd pentru că este fruntaş: izbuteşte să-şi depăşească norma cu regularitate. Ion Baciu e membru de partid şi tinerii vin la el cu încredere atunci cînd au nevoie de ajutor. Numai cu Olteanu Alexandru, proaspăt absolvent al şcolii profesionale, lucrurile au fost mai complicate. Pentru că Olteanu era nou şi timid. Şi se încurca mai ales la finisare. Făcea el ce făcea şi se încurca la asamblarea pistonului cu bucşa. O operaţie delicată ţinînd seama de fineţea pieselor.

Comunistul Ion Baciu l-a întîlnit, într-o zi cînd, încordat şi transpirat executa asamblarea. S-a uitat pe graficul lui şi a înţeles: Olteanu nu putea să ţină „ritmul". De atunci au început să rămînă amîndoi cîtva timp după încheierea orelor de producţie. Baciu l-a învăţat cum trebuie ţinute piesele, i-a dat lecţii de... răbdare şi perseverenţă.

Astăzi, Olteanu ţine bine „ritmul"...

Tovarăşul Baciu mai este şi propagandist la cercul de învăţămînt politic al utemiştilor. Deci, pe lîngă tehnică, comunistul Baciu este preocupat şi de educaţia comunistă a tinerilor.

Ca tovarăşul Baciu mai sînt mulţi în fabrică şi tinerii simt din plin ajutorul lor.

Să vă mai fac cunoştinţă cu comunistul Rueg Matei, maistru. Perseverent, căutător neobosit al noului, tovarăşul Rueg a lucrat împreună cu un colectiv la o inovaţie a sa. Denumirea tehnică a inovaţiei este lungă şi complicată, important e, însă, faptul că inovaţia aduce fabricii o economie de 400.000 lei anual şi uşurează imens munca oamenilor.

Pînă mai ieri au purtat cravata roşie

Doi prieteni lucrează la o freză. Să vi-i prezint: Radu Firică şi Călin Aniţoiu, anul I, Şcoala profesională a uzinei. Date particulare: note bune la toate materiile, entuziaşti şi fericiţi că li s-a încredinţat prima lucrare practică la freză, maşina la care vor lucra atunci cînd vor absolvi şcoala. Se controlează şi se ajută unul pe altul, iar pe amîndoi, părinteşte, îi ajută maistrul.

Deocamdată emoţia e mare. Şublerul intră des în funcţiune. Piesa trebuie să iasă exactă ca dimensiune: la micron. Asta e lege la Uzinele „I. C. Frimu": precizie şi microni!

Pînă mai ieri, amîndoi purtau cravata roşie. Le-a plăcut amîndurora meseria. Aci, la şcoală, s-au întîlnit şi s-au împrietenit. După cum mi-au mărturisit, au aceiaşi dorinţă: să devină muncitori cu o înaltă calificare. Astăzi sînt utemişti amîndoi şi au împărtăşit aceleaşi emoţii cînd li s-a înmînat carnetul roşu. Aceasta a cimentat şi mai mult prietenia lor.

Să vă mai prezint încă un fost pionier: pe utemistul Nicolae Niculescu, proaspăt absolvent al şcolii profesionale. Tatăl lui e mecanic. Încă din copilărie Nicolae a îndrăgit munca tatălui său La cercul micilor tehnicieni era un pasionat lăcătuş.

Acum, Nicolae Niculescu lucrează la secţia rodaj şi e mîndru că execută cu multă măiestrie o operaţie care cere precizie şi îndemînare. E vorba de rodarea scaunului supapei. Operaţia trebuie să asigure o perfectă etanşeitate a supapei. Altminteri, pompa de injecţie este în primejdie să nu funcţioneze. Trebuie lucrat deci cu multă răspundere. Nicolae a învăţat ce este aceea răspundere încă din organizaţia de pionieri. Nu degeaba a fost ales de mai multe ori preşedinte de detaşament.

Cum cresc oamenii

Organizaţia de partid şi conducerea uzinei se ocupă mult de creşterea muncitorilor. Aceasta este o preocupare principală. De aceea, în afară de şcoala serală, mai funcţionează pe lîngă uzină şi o şcoală tehnică.

În legătură cu asta, am stat de vorbă cu utemistul Ion Şerban, elev al şcolii tehnice, acum în practică la Sectorul B-utilaj al uzinei.

— Am urmat şcoala profesională, am căpătat calificarea de rectificator, am lucrat apoi în uzină. ...Ce să vă mai spun?! Acum urmez şcoala tehnică — pentru că doresc nespus să devin muncitor cu înaltă calificare.

Mai există în uzină şi o şcoală care pregăteşte tehnicieni proiectanţi din rîndul muncitorilor.

Posibilităţi, posibilităţi şi iar posibilităţi.

Să doreşti, să ai voinţă şi uzina îţi pune la îndemînă totul ca să poţi creşte. Aşa e la Uzinele „I. C. Frimu", ca şi în sute de alte fabrici şi uzine din ţară.

Clipe de destindere

— Unde doriţi? La club? La bibliotecă? Pe terenul de sport?

Uzina „I. C. Frimu" oferă toate posibilităţile muncitorilor ei. Există o deosebită grijă a organizaţiei de partid pentru acest lucru.

Rezultatele nu se lasă aşteptate. Fabrica are o echipă artistică care se bucură de mult succes, şi un cerc de balet.

Să vă prezentăm şi cîţiva campioni sportivi „de talie", muncitori în uzină. De pildă, pe Cornel Tăbăraş, cîştigător a patru probe în cadrul campionatului republican de schi pe anul 1962. Cornel Tăbăraş este ajustor în uzină.

Lăcătuşul Ion Zanga face parte din lotul olimpic de schi şi din echipa de fotbal a fabricii.

Ion Postolache e proaspăt absolvent al şcolii profesionale. Meseria: strungar. Cîştigător în cadrul campionatului naţional de schi la slalom special.

Tatăl său este portar la fabrică.

— Te rog să scrii frumos despre feciorul meu! — mi-a spus omul, glumind, la plecare.

După cum vedeţi, i-am îndeplinit dorinţa, deşi ar fi trebuit să mai adaug multe, multe lucruri: că Ionică a învăţat bine la şcoală, că este un bun muncitor şi... un fiu model.

Articolul se încheie cu o scrisoare

Scrisoarea e semnată de conducerea S.M.T. Hărman, regiunea Braşov şi adresată conducerii uzinei. Iată un pasaj:

„Pompa de injecţie seria 51.587, aparţinînd tractorului T. 118, seria şasiu 2.683, seria motor 15.605 etc. a realizat fără nici un fel de reparaţie la tractor, motor, sau pompa de injecţie, un număr de 3.002 Ha. a.n., respectiv 11.507 ore şi tractorul se află în perfectă stare de funcţionare, iar tractoristul s-a angajat să realizeze cel puţin 4.000 Ha. a.n., fără nici o reparaţie la motor sau pompă de injecţie."

Fabrica garantează 2.000 de ore fără reparaţii. În asta constă importanţa scrisorii. Oricum, de la 2.000 de ore la peste 11.000 este o diferenţă mare. Ceea ce înseamnă că muncitorii de la „I. C. Frimu" — Sinaia fac muncă de calitate.

E firesc. Nu întîmplător a fost decorată fabrica, recent, cu „Ordinul Muncii" clasa I-a. E şi aceasta o dovadă a hărniciei muncitorilor de aci, a străduinţei ca tractoarele, la construirea cărora participă cu însufleţire, să tragă brazdă de nădejde pe întinsul ogoarelor nesfîrşite.

A. WEISS

[1]) 1 micron = 1/1.000 mm

sport

Doi sportivi, doi prieteni

Intîlnind după un meci, pe doi dintre voleibaliștii noștri fruntași, Gabriel Cherebețiu și Gheorghe Fieraru, amîndoi maeștri ai sportului din R.P.R., le-am cerut un scurt interviu pentru cei mai tineri iubitori de volei din țara noastră, pentru pionieri.

— Acum 13 ani voiam să devin atlet și-mi petreceam foarte mult din timpul liber pe pistele cu zgură, ne mărturisește Gabriel Cherebețiu. Într-o zi însă, la un meci de volei al unității noastre de pionieri, lipsea un „titular" din echipă. Am jucat eu în locul lui și de atunci... Am părăsit atletismul.

— Eu, ne spune Gheorghe Fieraru, am fost de la început atras de acest joc dar degeaba.

— ?!

— Da, eram prea mic de înălțime și nu ajungeam la plasă. Băieții mai mari rîdeau cînd săream în sus doar, doar oi atinge cu vîrful degetelor partea de sus a plasei. „Nu vezi că ești mic, că ești „țîcă".

— Și, cum a rămas cu voleiul, ai așteptat să mai crești?

— Nicidecum. Ne-am făcut noi, pionierii dintr-a V-a, o echipă de volei, ne-am antrenat serios și am cîștigat campionatul școlii și al unității. Cînd am primit cupa decernată cîștigătorilor (căci eu eram căpitanul echipei), nimeni dintre pionierii cei mari n-a mai zis că-s prea mic.

— Mai pe urmă?

— Mai pe urmă am... crescut, am terminat școala și am plecat la Cluj, la facultate. Între timp am jucat, bineînțeles, volei la echipa Știința-Cluj. Acolo m-am întîlnit cu Gabriel Cherebețiu și am devenit coechipieri și... prieteni.

— De atunci?

— De atunci am terminat facultatea, (el — medicina, eu — științele juridice), am jucat volei...

— Cum reușeați să împletiți studiul cu sportul?

— Ne organizam foarte judicios timpul liber, ne spune Gabriel Cherebețiu, iar cînd eram în cantonamente ne luam cursurile și caietele de notițe cu noi pentru a nu rămîne în urmă cu studiul.

— O ultimă întrebare: De cîte ori ați jucat în echipa Republicii Populare Romîne?

— De aproape 100 de ori, fiecare. Am jucat în U.R.S.S., R.P. Bulgaria, R.S. Cehoslovacă, R.P. Ungară, Brazilia, Franța, Grecia, Turcia, Italia...

Am mulțumit jucătorilor Cherebețiu și Fieraru la gîndul că pe medicul Cherebețiu și pe juristul Fieraru îi așteaptă, de bună seamă, obligații profesionale.

VIOREL POP

Rodica de vorbă cu cititorii

Vești de la harnicii mei prieteni

Iată-ne din nou împreună! De data aceasta am în față un teanc de scrisori în care prietenii îmi povestesc despre pregătirile pe care le fac în vederea sosirii primăverii, despre activitățile pe care le organizează pentru înfrumusețarea locului natal.

„De cum s-a topit zăpada, ne scrie pioniera Ianculescu Viorica *de la* Școala de 8 ani *din* comuna Aricești — Zeletin, *raionul* Teleajen, *într-una din zilele cu soare, am venit mai devreme la școală cu greble, sape, mături de nuiele. Am început curățenia în curtea școlii. O grupă de pionieri a trecut pe lotul școlar și a dat foc plantelor uscate rămase din toamnă. In cîteva ore toată curtea strălucea de curățenie".*

Vă felicit, dragă Viorica, pentru munca pe care ați depus-o și vă doresc noi succese în munca de plantare a puieților de dud pe marginea șoselei.

O activitate frumoasă au depus și pionierii de la Școala de 8 ani din Ghinghești, *comuna* Drăgușeni, *raionul* Bujor, *care au curățat pomii de cuiburile de omizi și au săpat la rădăcină 82 pomi fructiferi din grădina școlii. De asemenea, ei au plantat 25 puieți de măr, 15 puieți de salcîm și numeroși puieți de prun și cireș. Cît de minunată va fi grădina voastră, dragi prieteni, cînd cei aproape 100 de pomi vor înflori și vă vor răsplăti cu roade bogate!*

Despre munca de înfrumusețare a locului natal ne scriu și pionierii Iacob Elena, *de la* Școala medie din Codlea, *regiunea* Brașov, Dobrin Ion *de la* Școala de 8 ani *din comuna* Peretu, *raionul* Roșiori de Vede, Savu Ștefan *de la* Școala de 8 ani *din* Scărișoara, *raionul* Cislău *și mulți alții.*

Atît lor cît și vouă, dragi cititori, vă urez spor la munca de înfrumusețare a școlii, a comunei dragi și vă doresc vacanță veselă.

Pe curînd

RODICA

CEI MAI BUNI

Șahul, tenisul de masă și gimnastica sînt disciplinele sportive cele mai îndrăgite de către pionierii de la Școala de 8 ani nr. 3 din Reșița. În cadrul spartachiadei pionierilor, în școală, s-au desfășurat concursuri la diferite probe. La șah, de pildă, pe primele locuri s-au clasat pionierii: Cazacu Olga, Zaharia Mihai, Giuca Monica, Sperneac Traian, Ditrich Adela și Apadeanu Ion. Pionierii Grigore și Pavel Nedelcea s-au evidențiat la concursul de tenis de masă. Iar la probele de gimnastică cei mai pricepuți au fost Ianoșigă Adriana, Vieru Petru, Secula Felicia, Roșca Dănilă, Rusu Doina, Nedelcea Pavel.

DIN UNITAȚI, DETAȘAMENTE, GRUPE

5.500 kg fier vechi au predat I.C.M.-ului pionierii și școlarii de la Școala de 8 ani nr. 3 din Sebeș.

*

Pionierii Gheorghiță Georgel, Negoiță Petrica, Pleșoianu Mariana, Bumbac Mița și alți fruntași la învățătură și în activități pionierești de la Școala de 8 ani din comuna Rîmnicea, raionul Brăila, au primit a doua distincție pionierească.

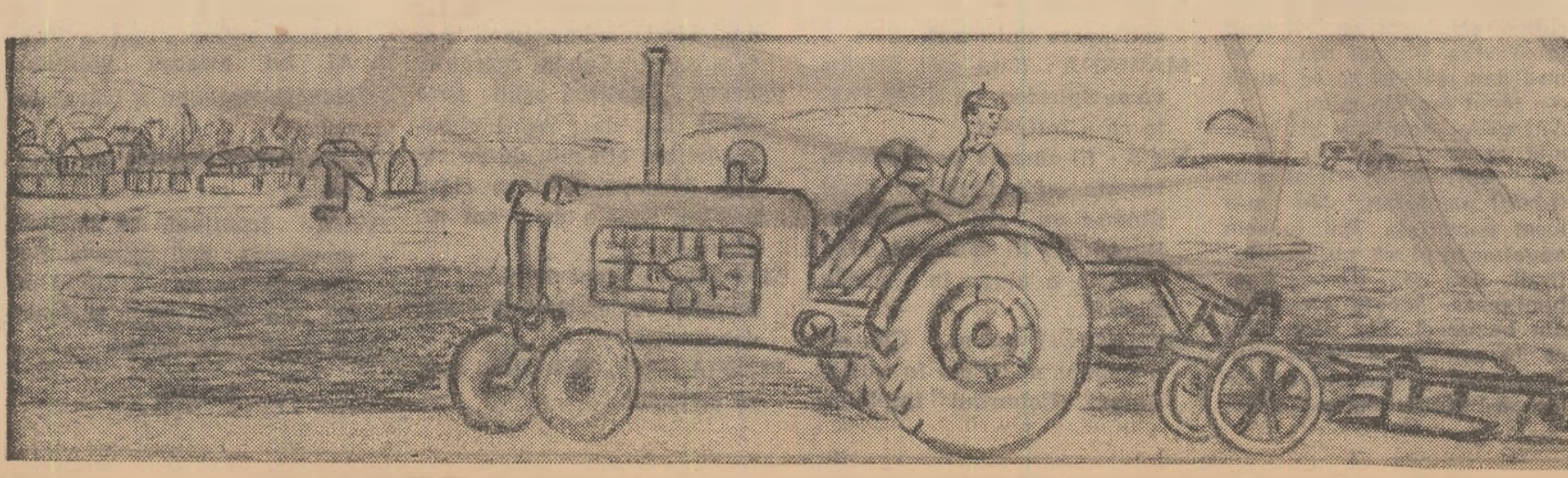
Nenumărate construcții noi, frumusețile grădinii botanice, ruinele vechii cetăți Napoca sînt numai cîteva puncte de popas din excursia făcută de pionierii din satul Cara, comuna Cojocna, în orașul Cluj.

*

„Salutul cravatelor roșii", „Mulțumim din inimă partidului" iată cîteva din cîntecele prezentate de pionierii detașamentului 5 în fața școlarilor din clasa I-a și a II-a de la Școala de 8 ani nr. 18 din Constanța.

*

2.500 kg fier vechi au predat pionierii și școlarii de la Școala de 8 ani, comuna Dîrvari, raionul Ploiești. Acum, în unitate se fac pregătiri intense pentru plantarea puieților de pomi fructiferi în livada școlii. Fruntași în aceste acțiuni sînt pionierii Ene Constantin, Ionescu Elena, Dobre Elisabeta și alții.

„La arat pe ogoarele colectivei" desen executat de pionierul URSACHI RADU din comuna Mogoșești, raionul Iași.

PERSONAJELE:

Neacşu Spiridon	elev în clasa a VI-a, preşedintele detaşamentului de pionieri.
Vică	coleg cu Neacşu Spiridon, elev de serviciu.
Mariana	colegă de clasă cu primii doi.
O femeie	30—35 ani.
Profesoara	28—30 ani.
Elevi, eleve	colegi de clasă sau de şcoală cu Neacşu Spiridon.

De ce a întîrziat Spiridon

de Vintilă Ornaru

Decorul: curtea unei şcoli. Pe colţul din dreapta scenei, cîteva trepte urcă spre uşa care duce spre clădirea şcolii. În dreapta treptelor, o gazetă de perete suspendată pe două picioare de lemn. În stînga, spre fundalul scenei, gardul curţii şi o portiţă, marcate cu ajutorul cîtorva leaţuri. Dincolo de gard o stradă de orăşel de provincie. În colţul din stînga scenei, aproape de rampă, un scrinciob simplu: o scîndură fixată pe un butuc de lemn.

La ridicarea cortinei scena e cufundată în linişte. E o dimineaţă de început de vară. În canatul uşii din dreptul treptelor apare Vică, un pionier de vreo 12 ani cu un clopoţel în mînă.

VICĂ: (scutură de două-trei ori clopoţelul, apoi, cu chipul luminat de un gînd ascuns, coboară grăbit treptele şi se opreşte, vîrîndu-şi mîinile în buzunare, în dreptul gazetei de perete. O parcurge cu privirile. Pe uşă ţîşneşte un grup gălăgios de copii, care se mistuie fie pe portiţă, fie în culisele din stînga. Doi dintre ei încalecă scîndura scrînciobului şi încep să se dea huţa strigînd într-un glas: „Unu... doi... unu... doi..." În canatul uşii apare Mariana. Vică, fără să o vadă, scoate o mînă din buzunar şi cu un gest leneş smulge unul din articolele lipite pe panoul gazetei de perete. Cei doi copii care se dau în scrînciob se opresc din jocul lor şi privesc în direcţia unde e Vică, indignaţi. E limpede că şi ei dezaprobă gestul băiatului).

MARIANA: (furioasă, coborînd treptele şi înaintînd spre Vică). Vică, ce faci? De ce rupi articolul?

VICĂ: (se întoarce spre Mariana fluturînd articolul, în zeflemea). Nu mai e actual. (Cei doi copii îşi reiau jocul lor: „Unu... doi... unu... doi..."). Trebuie să-i fac loc lui Spiridon. (Dîndu-şi importanţă). Azi, după cîte cred că ai aflat, i-a „stat" şi dumnealui ceasul. Aşa că, Mariană, îi fac cinstea să...

MARIANA: (severă). Asta n-ai s-o hotărăşti tu. Dă-mi articolul. (Vică se execută). Eşti rău Vică... (Dă să-i întoarcă spatele).

VICĂ: Nu sînt rău... Sînt numai principial. Adică ce, dacă Spiridon e preşedinte de detaşament n-am voie să-l critic? Am! A întîrziat? A întîrziat...

MARIANA: (muşcîndu-şi buzele). El a întîrziat o singură dată, azi dimineaţă. În schimb tu...

PRIMUL COPIL: (din scrînciob). Eşti asul întîrziaţilor...

AL DOILEA COPIL: (din scrînciob). Nu aş!... Campion mondial...

VICĂ: (furios, înaintînd spre scrînciob). Gura, piciloR, că acum fac instrucţie cu voi...

COPIII: (într-un glas). Numai să ne prinzi... (se strîmbă amîndoi la Vică apoi fug în culise).

VICĂ: (către Mariana). Îţi place?

MARIANA: (rîzînd). De!

VICĂ: (înaintînd ameninţător spre ea). Nu mai rîde că nu ştiu ce-ţi fac...

MARIANA: (îl înfruntă demnă). Poftim, îndrăzneşte...

VICĂ: (dezumflat). M-aţi criticat în adunare... M-aţi încondeiat cum s-ar spune şi la gazetă... (Înălţînd privirile spre Mariana). Ieri, nu mai departe decît ieri, Spiridon m-a făcut cu ou şi cu oţet în faţa puştilor dintr-a-ntîia...

MARIANA: Nu-i adevărat. După ce că întîrziaseşi, te-a propus elev de serviciu pentru azi.

VICĂ: (înfuriat). Asta ca s-o facă pe pedagogul cu mine. Mulţumesc de aşa ajutor. N-am nevoie. (Îi întoarce spatele).

MARIANA: Poate că datorită lui Spiridon, azi ai venit la vreme, la şcoală.

VICĂ: Eram sigur că o să mi-o serveşti şi pe asta... (Întorcîndu-se spre Mariana). Ei, bine, află că datorită lui Spiridon azi... era să lipsesc toată ziua. Numai aşa... să nu-i dau prilejul să se laude c-a făcut om din mine.

MARIANA: (ironică). Şi de ce n-ai făcut-o, Vică?

VICĂ: (zgîriind cu vîrful pantofului pămîntul). Nu m-a lăsat conştiinţa. Îmi luasem angajamentul să nu mai întîrzii. Aşa că... (Deodată se luminează. Scoate un stilou din buzunar). Ţi-l ofer. Ştiu că te pricepi la compoziţii. Toarnă-mi te rog, un articolaş să-l lipesc colea... (Arată spre gazetă). Spaţiul ăsta gol îţi aşteaptă opera. (Şoptit). La treabă.

MARIANA: (bătînd dintr-un picior, ironică). Nu mă lasă „conştiinţa"

VICĂ: (pornit). Aha! Pricep eu! Nu vrei să-l critici pe Spiridon. Nu-ţi vine la îndemînă să-i spui că e un demagog. Ţi-e ruşine să aşterni pe hîrtie că azi, după ce că a întîrziat a venit la şcoală şi fără ghiozdan, şi c-a tăcut ca un melc cînd l-a întrebat tovarăşa profesoară unde îi este caietul!

MARIANA: Nu mi-e ruşine, cum spui tu, şi poate că am s-o şi fac, dar mai întîi trebuie să aflăm...

VICĂ: Dacă mi se întîmpla mie să uit caietul acasă, tovarăşa profesoară îmi punea un 4 în catalog cît mine de mare. Dar dumnealui... Dumnealui, pentru că e preşedinte de detaşament, nu i-a zis nimic.

MARIANA: Cum nu i-a zis? Eşti nedrept.

VICĂ: Ce i-a zis? Eu n-am auzit nimic.

MARIANA: (concentrîndu-se). L-a privit severă.

VICĂ: (în derîdere). Mulţumesc...

MARIANA: Da... da... L-a privit lung în ochi, cu mustrare, şi Spiridon a înţeles mai mult din privirea asta decît dacă ar fi primit un 4. (Schimbînd tonul). Vică, tu erai prieten bun cu Spiridon.

VICĂ: Eram dar nu mai sînt de ieri de la prînz. N-am voie?!

MARIANA: Tu l-ai propus preşedinte de detaşament.

VICĂ: Eu şi tot eu o să propun să-l schimbăm.

MARIANA: Asta n-are să se întîmple.

VICĂ: Fiindcă nu vrei tu.

MARIANA: Poate. (Apropiindu-se de Vică). Ce-ar fi să stăm de vorbă cu el?!

VICĂ: Nimic. (Ironic). Eu n-am talent să fac pe pedagogul.

MARIANA: (enervată). Sfîrşeşte odată! (Calmă). Trebuie să aflăm de ce-a întîrziat. Trebuie să ne spună cinstit.

VICĂ: Şi dacă aflăm, scrii? Îl iei în ţepile ariciului?

MARIANA: Am să scriu. Dacă va fi nevoie să scriu, am să scriu.

VICĂ: Bine, fie! (În canatul uşii apare Spiridon).

MARIANA: (fără să-l zărească pe Spiridon, lui Vică). Poate că a întîrziat...

VICĂ: (îl zăreşte pe Spiridon, tuşeşte cu subînţeles. Tare, dîndu-i un cot Marianei). După cum îţi spuneam, cînd Columb a ajuns în mările Chinei...

SPIRIDON: (calm). Columb n-a ajuns niciodată în mările Chinei. (Coborînd treptele). Îl confunzi pe Columb cu Marco Polo...

VICĂ: Atîta lucru ştiam şi eu, tovarăşe... întîrziat!

(Spiridon înalţă pentru o clipă privirile spre Vică).

MARIANA: Spiridoane...

SPIRIDON: (calm). Mariana, azi după-masă, la 4 punct, avem repetiţie cu brigada.

VICĂ: (ironic). Să ai grijă Mariana să nu întîrzii. C-o să aibă grijă să vină mai tîrziu preşedintele detaşamentului nostru... (Spiridon înalţă din nou privirile spre el). Ehe sînt păţit. Ştiu eu cum vine cu întîrzierile astea. E de-ajuns să întîrzii odată...

MARIANA: (lui Spiridon). De ce-ai întîrziat azi?

VICĂ: (lui Spiridon, nelăsîndu-i timp să răspundă, în derîdere). Haide cocoşelule! De ce taci?! Sînt elev de serviciu şi mie trebuie să-mi spui totul. (Imitînd). „Am întîrziat, tovarăşe dragă, fiindcă mama a uitat să întoarcă ceasul". Sau... Sau poate că ai motive mai serioase...

SPIRIDON: (lui Vică). Poate că am...

VICĂ: Dă-i drumul. Sîntem numai urechi. (Îşi duce o mînă la ureche închipuind o pîlnie). Gramofoanele noastre funcţionează perfect. S-auzim.

SPIRIDON: Eşti răutăcios! N-ai nici o grijă că o să explic.

VICĂ: Poate în viitorul depărtat.

SPIRIDON: Poate că azi.

VICĂ: Mă grăbesc să cred, tovarăşe!

SPIRIDON: Mai bine-zis nu prea crezi (se depărtează).

VICĂ: (Marianei). E limpede, Mariana. (Oferindu-i din nou stiloul). Ia-l, ia-l în ţepii ariciului. Stai aici, Spiridoane, stai aici să vezi şi tu cum o să te încondeieze tovarăşa noastră poetă. (Spiridon urcă treptele; se întoarce, îl priveşte pe Vică, parcă spunîndu-i: „Ei, Vică!... Nu m-ai înţeles! N-am chiulit... Eu, n-am chiulit, asta-i!" Apoi îşi continuă drumul).

VICĂ: (Marianei). Ehei, nu-i convine să se vadă în ţepii ariciului. (Pe urmele lui Spiridon). Spiridoane... (Spiridon iese pe uşa pe care a venit. În dreptul porţii apare o femeie de 30—35 de ani, cu un ghiozdan în mînă).

FEMEIA: (către Mariana şi Vică). Vă rog, aici e Şcoala nr. 4?

MARIANA: Aici...

FEMEIA: Atunci am nimerit bine. (Deschide ghiozdanul şi scoate un caiet, uitîndu-se la eticheta caietului). Caut un elev... Îl cheamă... Îl cheamă...

VICĂ: (descoperind ghiozdanul, Marianei în şoaptă). Ăsta e ghiozdanul lui Spiridon.

FEMEIA: (înălţînd ochii spre Vică). Da, da... Aşa-l cheamă (citind eticheta de pe caiet). „Neacşu Spiridon clasa a VI-a, Şcoala de 8 ani nr. 4".

MARIANA: (repezindu-se la femeie). Unde aţi găsit ghiozdanul ăsta?

FEMEIA: Păi... (Nu ştie cum să înceapă).

VICĂ: (apropiindu-se şi el de femeie). Fireşte...
Pe malul lacului, la pescuit...

MARIANA: Vică... fii serios, Vică...

VICĂ: (neluînd-o în seamă pe Mariana). Or pe terenul de fotbal...

FEMEIA: Da' de unde. Şi l-a uitat la noi acasă.

MARIANA: A... Înţeleg. Pesemne că sînteţi rude şi v-a făcut o vizită şi...

FEMEIA: Nu, nu sîntem rude.

MARIANA: Atunci cum a ajuns ghiozdanul ăsta în casa dumneavoastră?

VICĂ: Simplu: stăpînul lui a dat cu el după cireşe şi ghiozdanul în loc să nimerească ţinta a nimerit pe geamul dumneaei...

FEMEIA: (luîndu-l la rost). În loc să tot trăncăneşti aşa de-a-surda, mai bine m-ai duce la băiat să-i dau ghiozdanul. Şi să-i mulţumesc.

MARIANA: Să-i... mulţumiţi?!

VICĂ: Pentru ce, mă rog?

FEMEIA: Ia-c-aşa, că mi-a făcut un bine. Dacă nu era el, poate că mama, acum, nu mai era în viaţă (Mariana şi Vică tresar). Că suferă, biata, de inimă. A apucat-o o criză pe stradă. Băieţaşul ăsta, Spiridon, a luat-o şi-a adus-o acasă. A fugit şi a chemat şi medicul. Le-am aflat pe toate cînd m-am întors adineauri de la serviciu. (Cu căldură). Tare aş vrea să-l cunosc, să-i mulţumesc.

MARIANA: (emoţionată). Va să zică aşa stau lucrurile!

FEMEIA: Inimos băiat. (Uitîndu-se la ghiozdan). Poate că la primele ore o fi avut nevoie de vreo carte, de vreun caiet.

MARIANA: (în şoaptă, ca pentru ea). A avut...

FEMEIA: (Arată spre ghiozdan). L-a uitat pe scaun. Pesemne grăbindu-se să nu întîrzie de la şcoală.

VICĂ: (Uluit, îi smulge femeii ghiozdanul din mîini). Spiridoane... (Urcă treptele în grabă). Spiridoane... (În canatul uşii apare profesoara).

PROFESOARA: (lui Vică). Ce faci? Nu suni odată?

VICĂ: Ba da, tovarăşa profesoară, ba da... (Înălţînd ghiozdanul deasupra capului). Ăsta e ghiozdanul lui Spiridon. Ştiţi... (încurcat). Caietul lui e aici... (Începe să scuture clopoţelul). Mariana... Mariana să scrie negreşit la gazeta noastră... (Scutură mai departe clopoţelul). La clasă, copii, la clasă. (În jurul lui încep să se adune copii. Înălţînd ghiozdanul mai sus, deasupra capului, spre copiii care se adună). Ştiţi al cui e ghiozdanul ăsta? Al lui Neacşu Spiridon dintr-a VI-a. Al lui Neacşu Spiridon, Neacşu Spiridon a salvat un om...

VOCI: (rumoare). Un om, cînd, unde?

VICĂ: (continuă să scuture emoţionat, mai departe clopoţelul). Da, da... a salvat un om... La clasă, copii, la clasă! O să aflaţi în curînd.

(sfîrşit)

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii